dum precium obligatus fuerit vnde lʒ ſoluerit vltra nouin-
gentas libras de quibus in dcã ꝑticula fit mẽtio nõ ꝓpterea
extitit liberatus qꝛ dicta ꝓmiſſio nouingentaꝝ libraꝝ ſatiſ-
datione firmata eſt de minori ſũma vſi non intelligit̃ facta
nouatio nec iure antiquo nec hodie. ff. de uer. obli. l. qui uſũ
fructũ tamẽ lʒ non ſit liberatus ab obligatõe ꝓmitiua ſoluẽ-
do nouingẽta z ultra liberauit fideiuſſores ſuos ab illis no
uingentis qꝛ vʒ in dubio ſoluiſſe pro hac obligatõe pro qua
ſunt fideiuſſores aſtricti ut. l. in his. ff. de ſol. vnde ꝓ illa ſũ-
ma fideiuſſores ꝑdicti quoꝝ quilibʒ ſe obligauit ad reſiduũ
nullo modo tenet̃ pro illis nouingẽtis qꝛ nõ ſe obligauit ad
illas ſed ſolũ ad reſiduũ vnde ad totũ reſiduũ obligatũ ſe in
uenit. Eſt autẽ reſiduũ oẽ id quod iuenit̃ de pecunia ex da
tio exacta ad manus thomaſini ꝑueniſſe z ad eandẽ ſũmaʒ
z reſiduum inueniunt̃ alij ꝑdicti tres fideiuſſores ꝑdicti ob
ligati quoꝝ quilibet ſe obligauit vſqʒ ad ſũmã quingentarũ
libraꝝ z intantũ uoluerũt teneri z nõ ultra. Et cõſideraue
runt ꝙ illa ſũma reſidui que poterit ꝑuenire ad manus dci
thomaſini ex dcõ datio ad minus grãdem quãtitatẽ aſcẽde-
ret iõ limitate ſe obligare uoluerũt volentes nõ poſſe i plus
moleſtari q̃ʒ in dcis quingentis ꝓ quolibet vnde ſi nõ inue
nitur z probat̃ ad manus dci thomaſini plus ueniſſe q̃ʒ ſit
ſũma quã ipſe dñs thomaſinus ſoluit dño marchioni ſũma
eſt ſopita qꝛ non põt cõpelli ad ſoluendũ unũ denariũ dcũs
franciſcus de pregnano qꝛ fideiuſſor pro reſiduo z in reſi-
duo nihil inuenit̃ nec ẽt põt cõpelli aliquis ex alijs fideiuſſ
nec ẽt notarius uel alius officialis quaſi fideiuſſores ſoluen
do non ſint cũ nihil plus inueniat̃ ad illius thomaſij manꝰ
ꝑueniſſe q̃ʒ ſoluerit dño marchioni z per ꝯñs fideiuſſores
in nullo tenet̃. Non pro illa ſũma nouingẽtarũ librarũ cum
ſit ſoluta nõ pro reſiduo qõ ꝑueniſſet ad manus thomaſini
ex quo totus ꝑuentus ad eiꝰ manus reperit̃ ſolutus officia
libus marchionis z ſi aliud diceremꝰ ſequeret̃ ꝙ dicti fide
iuſſores eſſent in plus obligati q̃ʒ ꝑncipalis qõ eſſe nõ põt
de fideiuſſ. l. grece. §. illud z. l. hij qui acceſſiones. e. ti. Nec
ob. ſi dicat̃ nõ inueniunt̃ obligati in plus cõſiderato ꝙ tho
maſinus ad ſolidũ obligatus erat ẽptionis uigoꝛ qꝛ non ha
buerũt fideiuſſ. reſpectũ ad illum ſed ſolũ ad obligationem
ꝑticularẽ factã per ipm thomaſinũ de nouingẽtis libris vſi
nõ potuerunt fideiuſſores obligari ultra illã ſũmam nouin
gentaꝝ libraꝝ z reſiduũ qõ eſſet in pecunijs que ex dacio
ad manus dci thomaſini ꝑueniſſent ſi aũt probaret̃ z cõſta
ret ꝙ ad manus dci thomaſini plus quã id quod ſoluit dño
marchioni ueniſſet tunc ad illud plus qõ eſt reſiduũ z ap-
pellatõe reſidui cõtinet̃ quilibet dcõꝝ quattuoꝛ fideiuſſorũ
tenet̃ ſcʒ dcũs franciſcus inſolidũ ẽt ſi eſſent centum milia
duc. z ſolus põt exigi z quãtum ſolueret repetere poſſet fa
cta ſibi ceſſione a dño marchione cõtra fideiuſſ a cõfideiuſ
ſoribꝰ pro eoꝝ ꝑte virili dũmodo a nullo exigeret ultra di-
ctã ſũmã quingẽtis libris pro quolibet z ſilr quicũqʒ dcõꝝ
alioꝝ trium fideiuſſoꝝ ſolueret quinquaginta forſan qꝛ ſolũ
quingẽte libre eſſet in dcõ reſiduo facta eidẽ ceſſione a dño
marchione ꝯ fideiuſſores poſſet habere recurſũ pro ſua vi-
rili ut. l. fideiuſſoribꝰ z. l. cũ his. ff. de fideiuſ. no. ff. de ſolu.
l. modeſtinus z. ff. man. l. pap. ſine ceſſione nõ ut. l. cũ alter
C. de fideiuſ. Ex ꝑdictis apparẽt cõcluſiões deciſiue ad oĩa
queſita. Et ꝓma cõcluſio eſt ꝙ niſi probet̃ ꝙ thomaſinꝰ ꝑ-
dictus ꝑcepit ex pecunia dacij ſupradicti ultra q̃ʒ ſit illud qõ
apparet cũ ſoluiſſe officialibus dñi marchionis ꝙ fideiuſſo
res dci thomaſini nullomõ inquietari pñt nec tenetur ẽt no
tarius qui dcm̃ fideiuſſorem recepit ſiue dci fideiuſſores fu
erint z ſint ſoluendo ſiue nõ. Si aũt probaret̃ dcm̃ thomaſi
nuʒ aliquid plus recepiſſe ex pecunia dci dacij q̃ʒ ſoluit hoc
caſu in illo pluri cõtinẽtur dci quattuoꝛ fideiuſſ. ſ. franciſcꝰ
de pregnano inſolidũ z quilibet alioꝝ triũ uſuʒ in quingẽtꝭ
libris in quolibet z nõ ultra. Et illud plus dʒ diuidi viriliter
inter dcõs fideiuſ. Et ſi dci fideiuſſores ſoluẽdo nõ erãt tpe
ꝓſtite fideiuſſionis poſſit hr̃e regreſſus ꝯ notariũ ſi vera eſt
cõſuetudo ꝑdicta. Et prout z ſicut forma conſuetudinis ſe
haberet z nõ alr̃ cum dcã cõſuetudo directo ſit iuri cõi ꝯria
Scđa cõcluſio eſt ꝙ lʒ dcũs thomaſinus ꝓmiſerit nouingẽ
tas libras cũ ſatiſdatione ꝓmiſſa tñ nihilominus ipſe tho-
maſinus obligatus eſt ad totũ reſiduũ ꝓcij dci dacij qꝛ ꝑ di
ctã ꝓmiſſionẽ nouingentaꝝ libraꝝ nõ eſt fcã nouatio ꝓmi-
tie obligatõis de ſũma maiori. Tertia cõcluſio eſt z deciſiua
ꝙ officiales dñi marchionis ꝓ exactõne. M. v. libraꝝ que
reſtant ſoluende de ꝓcio dicti dacij poſſunt duas uias tene-
re ꝓma eſt ꝙ illi qui nõ reperiuntur ſoluiſſe ratam quã pro
miſerũt totum uel in ꝑtem pñt cõpelli ipſi z fideiuſſores eo
rum nõ ſoluẽtium ut ſoluãt totum id qõ facere ꝓmiſerũt z
ſolutuʒ nõ apparet ꝓ eis z nomine eoꝝ z ſi de dcis ſũmis
ſatiſfit dño Marchioni ſufficit. ſi aũt nõ ſatiſfit in totũ de
dcis. M. quingẽtis libris quicquid reſtat dʒ ſolui ꝑ oẽs ob
ligatos ſm capita z ratas illos cõtingẽtia z hec via eſt ri-
goroſa. Scđa via eſt ꝙ ad dcãs. M. quingẽtas libras ſol
uẽdas cõpellant̃ oẽs predci obligati ꝑncipaliter qui admi-
niſtrauerũt ꝓmiſcue z cõiter ita ꝙ vna adminiſtratio non
poſſit cõmode ab altera ſeperari quilibet eoꝝ tenet̃ inſoli-
dũ ad dcãs. M. quingẽtas libras. Ex quo vltra ipas mul-
tum plus exactũ ꝓponit̃ per dcõs adminiſtratores. Sed ſi
adminiſtratio fuiſſet inter ipos diuiſa quilibet eoꝝ teneret̃
pro rata adminiſtratõis ſue. Quarta ꝯcluſio deciſiua eſt ꝙ
quilibet dcõrum adminiſtratoꝝ ad petitionẽ totius ſocieta
tis z cuiuſlibet de ſocietate põt cõpelli ad reddẽdum rõneʒ
dcẽ adminiſtratõis z reliqua. Et ꝙ ꝯ nõ oſtendẽtes libros
rõnum põt iurari in litẽ z ipſa reliqua ponẽda ſunt in cor-
pore dcẽ ſocietatis z nullus dcõrum adminiſtratoꝝ potuit
ſibi ſuꝑ lucrum appropriare z ante ꝑtem detrahere cũ oĩa
ſint ponẽda z cõferẽda in cõi z demuʒ poſtea inter ſocios
diuidẽda ſm ratam ſocietatis. Ego Ang. de peruſio zc.

cclxxxvij.

De trãſmiſſione hereditatꝭ legitime vel trebellianice ꝯ
pacto diuiſiõis z de ſucceſſione allodi feudi nobilis zc. z
de ſubſtitutõe reciproca z remiſſione fideicõ. zc.

Actum Super quo ꝯſilium poſtulat̃
eſt tale magnificus miles do
minus Guilielmus petrus laſcarus hoſi. comes
vmtimi. ãno dñi. Mccclviij. die. vij. mẽſis aꝑlis
ſuum ſolẽne cõdidit teſtamẽtum ſcriptũ z publicatũ manu
Bartholomei franciſci notꝭ. in quo teſtamẽto ſibi heredes
vniuerſales inſtituit antoniũ Guilielmũ Pe. Bal. z Lu
do. ſuos filios legitimos z naturales z ſi alter eoꝝ dece-
deret ſine filijs a ſe legitime ꝓcreati alij ſuccedant ei z ſic
de gradu in gradũ demum deceſſit dcũs teſtatoꝛ ſuꝑſtitibꝰ
dictꝭ quinqʒ ſuis filijs inſtitutis quoꝝ duo deceſſerũt inteſta
ti agnita vel nõ agnita hereditate paterna z ſine filijs re-
manẽtibus z ſuꝑſtitibꝰ alijs eoꝝ tribus fratribꝰ vʒ Guiliel
mo Pe. Bal. z Ludo. qui tres fratres ſuꝑſtites heredita
tem tam ꝓꝑnam q̃ʒ dcõꝝ duorum fratꝝ agnouerũt z dcãs
hereditates inter ſe diuiſerũt in tres ꝑtes z in inſtrumẽto
diuiſionis appoſita fuerũt hec verba vʒ ꝙ renũciabant oĩa
iura oẽſqʒ actiones tam reales q̃ʒ ꝑſonales vtiles z dire-
ctas mixtas z rei ꝑſecuratorias que ante dcãm diuiſioneʒ
habebãt z ſic viciſſim fecerũt ac ẽt ꝓmiſerunt viciſſim ꝑ-
dicta ꝑpetuo rata z firma tenere z obſeruare z in nullo ꝯ
facere vel venire directe uel indirecte aliqua rõne uel cã ꝯ
iure uel de fcõ ſub refectione dãnoꝝ expenſaꝝ z intereſſe
ꝓut in dcõ inſtrumẽto diuiſiõis ſic in effectu ſubſtãtialiter
cõtineri vidi qua diuiſione fcã cõtingit ꝙ dcũs guilielmꝰ pe
trus iunioꝛ natus quõdam bone memorie dci teſtatoris do
mini guilielmi petri ſine ꝓle decedẽs ſuum cõdidit teſtamẽ
tum in quo ſub certis cõdictionibꝰ ſuam cõſortem ſibi he-
redeʒ inſtituit. quibꝰ defectis aũt nõ impletꝭ inſtituit ſibi he
redem vniuerſalẽ guilielmum petrũ natum dci petri Bald.
ipiuſqʒ guilielmi petri teſtatoris nouiſſimi nepotis. Defe-
ctis igit̃ cõdictionibꝰ inſtitutionis facte de ſe dicit vniuer-
ſalẽ hereditateʒ dci teſtatoris nouiſſimi ad ſe ꝑtinere ex ad
uerſo dcũs Ludo. vigore teſtamenti dci dñi guilielmi petri
ſenioris z aui dudũ huius guilielmi petri viuẽtis dicit ad ſe
ſpectare ꝓ parte dimidia in ipa aũt hereditate inueniuntur
tam feudũ comitatꝰ nobile vintilij q̃ʒ ẽt allodia. Querit̃ er
go quid iuris viſis teſtamẽtis z diuiſiõe ꝑdicta.

Ro Clariori deciſione thematꝭ z videa
mus ꝓmo quid iuris de allodio ſcđo
quid iure de dcõ feudo reddeo ad ꝓmum. z hic
ꝓmitto. Primo ꝙ ſi duo ex dcis fratribꝰ ꝓmo
ꝑmortui inteſtati imiſcuerũt ſe hereditati paterne nullũ eſt
dubium ꝙ eã trãſmiſerunt ad heredes quoſcũqʒ qꝛ eſt cõe
ſuoꝝ z extraneorum. Si aũt nõ imiſcuerũt ſe non tñ repu-
diauerũt adhuc ſm opinionẽ cõem ipam trãſmiſerunt ad
quoſcũqʒ nõ agnitam cũ oneribus z cõmodis incũbentibꝰ
in eadem ut. C. de ſuis z legit. l. apud hoſtes vbi caſus z
C. de cura. furio. l. fi. §. ſin aũt ꝑpetuus. ff. de teſta. mili. l. ex
militari. §. ſi. cuʒ. l. ſe. de ſtipu. ſeruoꝝ. l. liber homo. §. i. ꝯ in.
ſiſ. l. lucius de caſtrẽ. pecu. l. hereditat̃. §. filius de rebꝰ du. l.
qui duos. §. cum in bello. ff. ad trebel. l. ij. §. ſi quis addita. z

hoc tenet